

WARSZAWSKA SZKOŁA DOKTORSKA MATEMATYKI I INFORMATYKI

18 czerwca 2025

EGZAMIN KWALIFIKACYJNY

Na kolejnych stronach znajduje się 16 zadań dotyczących różnych obszarów matematyki i informatyki. Należy wybrać i rozwiązać **dowolne 4 z nich**. Każde zadanie jest warte tyle samo punktów.

Zadania można wybierać dowolnie, tj. kandydaci na studia w dyscyplinie matematyka mogą rozwiązywać także zadania “informatyczne” i na odwrót.

Większość zadań składa się z kilku podzadań, jednak każde zadanie, tj. wszystkie jego podpunkty, punktowane jest jako całość.

Możesz spróbować rozwiązać więcej niż 4 zadania. Wszystkie te rozwiązania będą ocenione, jednak **tylko 4 najlepiej ocenione zadania wejdą w skład Twojej ogólnej oceny**.

Wszystkie odpowiedzi należy odpowiednio uzasadnić. **Rozwiązania oddzielnych zadań powinny się znaleźć na osobnych kartkach**; oczywiście rozwiązanie jednego zadania może być zapisane na więcej niż jednej kartce.

Każda oddana kartka powinna być **podpisana imieniem i nazwiskiem**, a także opatrzona **numerem odpowiedniego zadania**.

CZAS TRWANIA EGZAMINU: 3 GODZINY

Powodzenia!

Analiza matematyczna

ZADANIE 1. Niech γ będzie elipsą o równaniu $b^2x^2 + a^2y^2 = a^2b^2$, gdzie $a, b > 0$.

- (a) Rozstrzygnąć dla jakich $p > 0$ funkcja $d: \mathbb{R}^2 \rightarrow [0, \infty)$ określona wzorem $d(\mathbf{x}) = (\text{dist}(\mathbf{x}, \gamma))^p$ jest jednostajnie ciągła, gdzie $\text{dist}(\mathbf{x}, \gamma)$ oznacza odległość punktu $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^2$ od krzywej γ .
- (b) Wyznaczyć na elipsie γ punkt położony najbliżej prostej o równaniu $bx + ay - 2b = 0$.
- (c) Dla $(x, y) \in \mathbb{R}^2 \setminus \{(0, 0)\}$ niech

$$(*) \quad f(x, y) = \frac{xy}{r^2} - \theta,$$

gdzie $x + iy = re^{i\theta}$, $r > 0$, $\theta \in \mathbb{R}$, tzn. θ jest (niejednoznacznie wyznaczonym) argumentem liczby zespolonej $x + iy$. Pokazać, że każdy punkt $(x, y) \neq (0, 0)$ ma otoczenie U takie, że dla odpowiedniego wyboru argumentu funkcja f dana wzorem $(*)$ jest klasy C^1 na U . Obliczyć gradient $\nabla f(x, y)$.

- (d) Obliczyć całkę z 1-formy różniczkowej

$$\oint_{\gamma} \frac{y^3 dx - xy^2 dy}{(x^2 + y^2)^2},$$

gdzie elipsa γ jest dodatnio zorientowana.

Funkcje analityczne

ZADANIE 2. Niech Ω będzie płaszczyzną zespoloną rozciętą wzdłuż półprostych $(-\infty, -\frac{1}{2}]$ i $[\frac{1}{2}, \infty)$, tj. $\Omega = \mathbb{C} \setminus ((-\infty, -\frac{1}{2}] \cup [\frac{1}{2}, \infty))$. W punktach (a) i (b) wystarczy podać choć jeden przykład odwzorowania spełniającego żądane warunki; odpowiedź należy jednak uzasadnić.

- (a) Wyznaczyć przekształcenie Möbiusa (homografię) przeprowadzające obszar Ω na $\mathbb{C} \setminus (-\infty, 0]$.
- (b) Wyznaczyć różnowartościowe odwzorowanie holomorficzne przeprowadzające obszar Ω na koło $\mathbb{D} = \{z \in \mathbb{C}: |z| < 1\}$.
- (c) Niech $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$, $\alpha < \beta$. Określmy funkcję holomorficzną $f: \mathbb{C} \setminus [\alpha, \beta] \rightarrow \mathbb{C}$ wzorem

$$f(z) = \text{Log} \frac{z - \alpha}{z - \beta},$$

gdzie Log oznacza główną gałąź logarytmu. Wyznaczyć obraz $f(\mathbb{C} \setminus [\alpha, \beta])$ odwzorowania f .

- (d) Przyjmijmy w powyższym wzorze $\alpha = -1$, $\beta = 1$, tzn. funkcja f określona jest wzorem

$$f(z) = \text{Log} \frac{z + 1}{z - 1}.$$

Niech Γ będzie dodatnio zorientowanym okręgiem o środku w punkcie $z_0 = \frac{e+1}{e-1}$ i promieniu $r = 1$. Obliczyć całkę

$$\int_{\Gamma} \frac{dz}{f(z) - 1}.$$

Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka

ZADANIE 3. Rozważmy rodzinę prostych poziomych

$$\mathcal{L} = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : y = k\} : k \in \mathbb{Z}\}$$

leżących na płaszczyźnie \mathbb{R}^2 . Losowo rzucamy igłą o długości 1 na płaszczyznę z następującym rozkładem. Środek igły spada wewnątrz kwadratu $[0, 10] \times [0, 10]$ z rozkładem jednostajnym. Kierunek igły ma również rozkład jednostajny i jest niezależny od pozycji środka igły.

- (a) Niech A będzie zdarzeniem polegającym na tym, że igła przecina pewną prostą z rodziny \mathcal{L} , i niech $X = \mathbb{1}_A$ będzie funkcją charakterystyczną zbioru A . Obliczyć prawdopodobieństwo $\mathbb{P}(A) = \mathbb{E}X$.
- (b) Niech X_n będzie liczbą razy kiedy igła przecięła prostą z rodziny \mathcal{L} w n niezależnych próbach. Oszacować jak duże należy wziąć n , aby wiedzieć, że z prawdopodobieństwem co najmniej 0.95 zachodzi

$$\left| \frac{1}{n} X_n - \mathbb{E}X \right| \leq \frac{1}{10} \mathbb{E}X.$$

- (c) Co można powiedzieć o asymptotycznym zachowaniu

$$\mathbb{P} \left(\frac{1}{n} X_n - \mathbb{E}X \right) > 0.1$$

przy $n \rightarrow \infty$?

- (d) Tym razem postępujemy podobnie, jak wyżej, ale rzuty nie są niezależne. Pierwszy rzut wykonujemy jak wcześniej; w każdym kolejnym kierunku igły musi różnić się od kierunku uzyskanego w poprzednim rzucie o co najmniej 30° (w dopuszczonym zakresie kierunek ma wciąż rozkład jednostajny i jest niezależny od innych rzutów, jak i od położenia środka igły). Przyjmujemy także, że pozycje środka igły w każdym rzucie są parami niezależne i mają, jak wcześniej, rozkład jednostajny na $[0, 10] \times [0, 10]$. Niech Y_n będzie liczbą razy kiedy igła przecięła prostą z rodziny \mathcal{L} w n próbach. Obliczyć

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\mathbb{E}Y_n}{n}.$$

Geometria i algebra liniowa

ZADANIE 4. Niech $A \in M_{n \times m}(\mathbb{R})$ będzie macierzą wymiaru $n \times m$ (niekoniecznie kwadratową) o współczynnikach rzeczywistych.

- (a) Określić dla jakich macierzy A macierz $B_A = A^T \cdot A \in M_{m \times m}(\mathbb{R})$ jest macierzą iloczynu skalarnego. Czy istnieją pary liczb $(n, m) \in \mathbb{N} \times \mathbb{N}$ takie, że dla dowolnej niezerowej macierzy A macierz B_A jest macierzą iloczynu skalarnego?
- (b) Niech $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ będzie izometrią. Jakie liczby zespolone mogą być wartościami własnymi f ?
- (c) Niech $f_\sigma: \mathbb{R}^4 \rightarrow \mathbb{R}^4$ będzie izometrią zadaną macierzą permutacji dla dowolnej permutacji $\sigma \in S_4$ czterech elementów. Wyznaczyć wartości własne f_σ oraz postać Jordana endomorfizmu $f_\sigma: \mathbb{C}^4 \rightarrow \mathbb{C}^4$, czyli endomorfizmu o powyższej macierzy rozpatrywanej po rozszerzeniu ciała do ciała liczb zespolonych.
- (d) Niech V będzie n -wymiarową przestrzenią euklidesową (czyli przestrzenią liniową z wybranym iloczynem skalarnym). Udowodnić, że dla dowolnego $k \in \{1, \dots, n\}$ rzut prostopadły nie zwiększa k -wymiarowej objętości. Zacząć od $k = 1$. Udowodnić, że moduł wyznacznika macierzy kwadratowej o kolumnach długości co najwyżej 1 wynosi co najwyżej 1.

Algebra

ZADANIE 5. Niech D_5 będzie grupą izomorfizmów pięciokąta foremnego, zaś A_5 grupą parzystych permutacji pięciu elementów.

- Znaleźć wszystkie homomorfizmy $h: D_5 \times \mathbb{Z}_2 \rightarrow A_5$ oraz $g: A_5 \rightarrow D_5$.
- Niech $\mathbb{Z}[i]$ będzie pierścieniem liczb Gaussa, czyli $\mathbb{Z}[i] = \{x + iy: x, y \in \mathbb{Z}\} \subset \mathbb{C}$ z działaniami odziedziczonymi z ciała liczb zespolonych. Udowodnić, że $\mathbb{Z}[i]/(3 + i)$ jest izomorficzny z \mathbb{Z}_m dla pewnego $m \in \mathbb{N}$ oraz znaleźć liczbę m .
- Znaleźć wszystkie homomorfizmy pierścieni z jedyнкą $\mathbb{Z}[x]/(x^2) \rightarrow \mathbb{Z}_{24}$ oraz $\mathbb{Z}[x, x^{-1}] \rightarrow \mathbb{Z}_{24}$.
- Udowodnić, że skończona dziedzina (czyli pierścień o skończonej liczbie elementów bez dzielników zera) jest ciałem. Znaleźć wszystkie ideały pierwsze w pierścieniu $\mathbb{Z}_{2025}[x]/(x^{45})$.

Topologia

ZADANIE 6. Dla dowolnej liczby kardynalnej κ symbolem $D(\kappa)$ oznaczamy przestrzeń dyskretną mocy κ . Zdefiniujemy przestrzeń $\mathfrak{X} = D(\aleph_0)^{\mathfrak{c}}$, tj. \mathfrak{X} jest produktem \mathfrak{c} wielu kopii nieskończonej, przeliczalnej przestrzeni dyskretniej.

- W przestrzeni \mathfrak{X} skonstruować \mathfrak{c} wiele parami rozłącznych zbiorów domkniętych, z których każdy jest homeomorficzną kopią zbioru Cantora.
- Dla każdego $t \in [0, 1]$ określmy funkcję $f_t: [0, 1] \rightarrow \{0, 1, 2, \dots\}$ wzorami:

$$f_t(x) = \begin{cases} 0 & \text{jeżeli } x = t \\ n & \text{jeżeli } n \in \mathbb{N}, \text{ oraz } \frac{1}{n+1} < |x - t| \leq \frac{1}{n}. \end{cases}$$

Określmy także funkcję $F: [0, 1] \rightarrow \{0, 1, 2, \dots\}^{[0,1]}$ wzorem $F(x)(t) = f_t(x)$ dla $x, t \in [0, 1]$. Rozpatrując odcinek $[0, 1]$ z topologią dyskretną, funkcję F możemy traktować jako odwzorowanie z przestrzeni dyskretniej $D(\mathfrak{c})$ do przestrzeni \mathfrak{X} , którą to utożsamiamy z przestrzenią funkcji $\{0, 1, 2, \dots\}^{[0,1]}$. Udowodnić, że F jest zanurzeniem homeomorficznym $D(\mathfrak{c})$ w \mathfrak{X} .

- Wykazać, że obraz $F(D(\mathfrak{c}))$ jest domkniętym podzbiorem \mathfrak{X} .
- Żałóży, że M jest podzbiorem przestrzeni \mathfrak{X} , który z topologią dziedziczną z \mathfrak{X} jest przestrzenią metryzowalną. Pokazać, że M jest zbiorem nigdziegęstym, tj. $\text{int cl } M = \emptyset$.

Równania różniczkowe zwyczajne

ZADANIE 7. Rozważmy odwzorowanie $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ dane wzorem

$$f(x) = \begin{cases} x \ln \left(1 + \frac{1}{|x|} \right) & \text{dla } x \neq 0, \\ 0 & \text{dla } x = 0. \end{cases}$$

- Sprawdzić czy f spełnia lokalny warunek Lipschitza w otoczeniu $x = 0$.
- Znaleźć wszystkie rozwiązania zagadnienia początkowego

$$\begin{cases} x'(t) = f(x(t)) \\ x(0) = 0. \end{cases}$$

- (c) Wykazać, że dla dowolnego $\varepsilon > 0$ istnieje dokładnie jedno rozwiązanie w przód $x_\varepsilon: [0, +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$ zagadnienia

$$\begin{cases} x'(t) = f(x(t)) \\ x(0) = \varepsilon, \end{cases}$$

określone na całej półprostej $[0, +\infty)$. Wykazać ponadto, że $\lim_{t \rightarrow +\infty} x_\varepsilon(t) = +\infty$.

- (d) Zbadać stabilność położenia równowagi $(x_0, y_0) = (0, 0)$ układu

$$\begin{cases} x'(t) = f(y(t)) \\ y'(t) = f(x(t)). \end{cases}$$

Analiza funkcjonalna

ZADANIE 8. Dla dowolnej zwartej przestrzeni K niech $C(K)$ oznacza przestrzeń Banacha ciągłych funkcji rzeczywistych określonych na K , wyposażoną w normę supremum. Rozważmy podprzestrzeń domkniętą \mathcal{Y} przestrzeni $C([0, 1] \times [0, 1])$ daną jako

$$\mathcal{Y} = \{f \in C([0, 1] \times [0, 1]): f(x, y) = f(y, x) \text{ dla wszystkich } 0 \leq x, y \leq 1\}.$$

Symbolem $C([0, 1] \times [0, 1])/\mathcal{Y}$ oznaczamy przestrzeń ilorazową. Dla dowolnych przestrzeni Banacha X i Y piszemy $X \sim Y$, jeżeli istnieje liniowy homeomorfizm (izomorfizm przestrzeni Banacha) X na Y . Symbolem $X \oplus_1 Y$ oznaczamy sumę prostą $X \oplus Y$ wyposażoną w normę $\|(x, y)\| = \|x\| + \|y\|$.

- (a) Wykazać, że istnieje taka domknięta podprzestrzeń Z przestrzeni $C([0, 1] \times [0, 1])$, że

$$C([0, 1] \times [0, 1]) \sim C([0, 1]) \oplus_1 Z.$$

- (b) Rozstrzygnąć czy przestrzeń sprzężona $(C([0, 1] \times [0, 1])/\mathcal{Y})^*$ zawiera izometrycznie izomorficzną kopię przestrzeni ℓ_1 .

- (c) Określmy operator liniowy $T: C([0, 1] \times [0, 1])/\mathcal{Y} \rightarrow C([0, 1] \times [0, 1])$ wzorem

$$T(f + \mathcal{Y})(x, y) = \int_0^1 \int_0^1 e^{tx+uy} (f(t, u) - f(u, t)) dt du.$$

Rozstrzygnąć czy T jest operatorem zwartym.

- (d) Niech $(a_n)_{n=1}^\infty$ będzie ciągiem liczb nieujemnych. Określmy ciąg funkcyjałów liniowych $(\varphi_n)_{n=1}^\infty \subset (C([0, 1] \times [0, 1])/\mathcal{Y})^*$ wzorem

$$\varphi_n(f + \mathcal{Y}) = \sum_{k=1}^n a_k \int_0^1 \int_0^1 x^k y^k (f(x, y) - f(y, x)) dx dy.$$

Pokazać, że $(\varphi_n)_{n=1}^\infty$ jest punktowo ograniczony wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{a_n}{n^2} < \infty.$$

Języki programowania

ZADANIE 9. Zadanie składa się z czterech niezależnych podpunktów:

(1) Rozważmy następujący kod w C:

```
int f(int *a, int *b){
    int c = *a;
    *a += 6 - *(b + *a) / 2;
    return c;
}

int main(){
    int x = 0;
    int t[5] = {7, 7, 8, 14, 19};
    for (int i = 0; i < 5; ++i)
        t[f(&x, t)] = i + 1;
}
```

Jaka jest zawartość tablicy `t` po wykonaniu pętli `for`?

(2) Rozważmy następujący kod w Javie:

```
class A {
    int foo(int x){ return x % 2 == 0 ? x / 2 : 3 * x + 1; }
    int bar(int x){ return foo(x / 4); }

    static class B extends A {
        int foo(int x){ return x + 37; }
    }

    static class C extends B {
        int bar(int x){ return super.bar(5);}
    }

    public static void main(String args[]){
        A a = new B();
        B b = new C();
        System.out.println(a.bar(20) + "-" + b.bar(38));
    }
}
```

Co zostanie wypisane na standardowe wyjście w wyniku wykonania metody `main`?

(3) Rozważmy następujący kod w Haskellu:

```
f [] = 0
f (x:xs) = 1 + f xs

g xs = h xs 0
  where
    h [] a = a
    h (_:xs) a = h xs (a+1)
```

Jaki jest typ funkcji `h`? Co robią funkcje `f` oraz `g`? Która z nich zakończy się szybciej gdy obie zostaną wywołane z argumentem $[1..10^6]$? Odpowiedź uzasadnij.

(4) Rozważmy następującą funkcję w języku używającym naturalnego kodu dwójkowego:

```
int f(int n) {
    int x = 0;
    while (n > 0) {
        n = n & (n-1);
        x = x + 1;
    }
    return x;
}
```

Zaproponuj funkcję potencjału pozwalającą udowodnić, że wykonanie funkcji f zawsze się zakończy. Co zwraca funkcja f wywołana dla dodatniego n ?

Matematyka dyskretna

ZADANIE 10. Rozważmy dziedzinę grafów prostych (tj. bez pętli oraz krawędzi wielokrotnych) nieskierowanych. Niech n oznacza liczbę wierzchołków grafu. Każda odpowiedź powinna przedstawiać dowód lub przykład konstrukcji grafu.

- Czy istnieje graf dwudzielny dla którego $n = 2025$ i który posiada cykl Eulera?
- Niech wierzchołki grafu ponumerowane będą liczbami naturalnymi od 0 do $n - 1$ i niech dwa wierzchołki i, j będą połączone krawędzią wtedy i tylko wtedy gdy $|i - j| \leq 2$. Ile jest różnych ścieżek z wierzchołka 0 do wierzchołka $n - 1$ takich że zawsze poruszamy się do węzła o większym numerze?
- Niech zbiór wierzchołków składa się z wszystkich ciągów długości k nad alfabetem $\{A, B, C\}$ i niech dwa wierzchołki połączone będą krawędzią wtedy i tylko wtedy gdy ich ciągi różnią się od siebie na dokładnie jednej pozycji. Jaka jest (wierzchołkowa) liczba chromatyczna tego grafu dla danego k ?
- Niech d będzie maksymalnym stopniem wierzchołka w grafie. Udowodnij, że spójny graf ma skojarzenie o rozmiarze co najmniej $\lfloor n/(2d) \rfloor$.

Algorytmy i struktury danych

ZADANIE 11. Niech s będzie niepustym napisem nad alfabetem $\Sigma = \{0, 1, \dots, 9\} \cup \{| \}$, składającym się z cyfr i pionowej kreski. Powiemy, że s jest *poprawny*, jeśli zaczyna się i kończy cyfrą oraz nie zawiera pionowych kreski na sąsiednich pozycjach. Poprawny napis s można interpretować jako ciąg liczb oddzielonych pionowymi kreskami, np. $s = 18|06|2025$ odpowiada ciągowi 18, 6, 2025. Sumą s , ozn. $\mathbf{sum}(s)$, nazywamy sumę liczb w tym ciągu. Dla napisu s zdefiniowanego powyżej mamy $\mathbf{sum}(s) = 18 + 6 + 2025 = 2049$. W tym problemie interesuje nas obliczanie sumy dynamicznie zmieniającego się poprawnego napisu s , modulo ustalona liczba pierwsza p . Rozważamy struktury danych implementujące następujące operacje:

init(v,p): Nadaje napisowi s wartość v . Zakładamy, że v jest poprawnym napisem. Ponadto, struktura nie musi zwracać sum napisu s (które mogą być duże), a jedynie ich reszty z dzielenia przez liczbę pierwszą $p > 5$. Mamy gwarancję, że ta operacja będzie wykonana dokładnie raz, jako pierwsza operacja.

add(i): Dodaj pionową kreskę przed i -tą cyfrą w s . Można założyć, że przed wykonaniem tej operacji nie ma tam kreski.

remove(i): Usuń pionową kreskę przed i -tą cyfrą w s . Można założyć, że ta kreska istnieje.

sum(): Zwróć resztę z dzielenia sumy s przez p .

Wykonaj następujące polecenia:

- (a) Zaprojektuj efektywną strukturę danych implementującą powyższe operacje.
- (b) Zaprojektuj efektywną strukturę danych dla przypadku, gdy nie są wykonywane operacje **add**.
- (c) Rozważmy przypadek, gdy wartość początkowa s nie zawiera żadnych pionowych kresek, a łączna liczba operacji k spełnia $k = o(n)$. Zaprojektuj strukturę danych dla tego przypadku o łącznej złożoności wszystkich k operacji postaci $O(n + f(k))$.
- (d) Podobnie do poprzedniego podpunktu, rozważmy przypadek, w którym $k = o(n)$ i szukamy rozwiązań o złożoności postaci $O(n + f(k))$. Tym razem, jednak, początkowa wartość s jest poprawnym prefiksem nieskończonego napisu $1|2|3|1|2|3|\dots$

Uwaga. Uzasadnij poprawność zaproponowanych algorytmów oraz oszacuj ich złożoność czasową. Wynik uzyskany za to zadanie znacząco zależy od złożoności czasowej rozwiązania.

Logika i bazy danych

ZADANIE 12. W tym zadaniu rozważamy grafy nieskierowane bez pętli – inaczej mówiąc, relacja $E \subseteq V^2$ jest zawsze przeciwzwrotna i symetryczna.

- (1) Pokaż, że nie istnieje formuła ϕ logiki pierwszego rzędu nad sygnaturą złożoną z jednego symbolu relacji binarnej E , taka, że skończony graf (V, E) jest eulerowski wtedy i tylko wtedy, gdy struktura (V, E) spełnia formułę ϕ .
- (2) Czy istnieje formuła ϕ logiki pierwszego rzędu nad sygnaturą złożoną z symbolu relacji binarnej E i dodatkowych symboli relacyjnych, taka, że skończony graf (V, E) jest eulerowski wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje interpretacja pozostałych symboli relacyjnych, dla której otrzymana struktura (V, E, \dots) spełnia formułę ϕ ?
- (3) Czy istnieje formuła ϕ logiki pierwszego rzędu nad sygnaturą złożoną z jednego symbolu relacji binarnej E , która jest spełniona dla nieskończenie wielu grafów skończonych, ale dla żadnego grafu nieskończonego?
- (4) Czy istnieje formuła ϕ logiki pierwszego rzędu nad sygnaturą złożoną z jednego symbolu relacji binarnej E , która jest spełniona dla pewnego grafu nieskończonego, ale dla żadnego grafu skończonego?

Automaty i języki formalne

ZADANIE 13. Rozważmy zbiór X z działaniem $\ominus : X \times X \rightarrow X$, skończony podzbiór $A \subseteq X$, oraz element $z \in X$. Rozważmy język $L \subseteq A^*$ takich słów $x_1 \dots x_n$, że $n \geq 1$ oraz w wyrażeniu

$$x_1 \ominus x_2 \ominus x_3 \ominus \dots \ominus x_n$$

można wstawić nawiasy tak, aby wartością otrzymanego wyrażenia było z . Przykładowo, dla $X = \mathbb{Z}$, $x \ominus y = x - y$, $z = 0$, $A = \{2, 4, 6\}$, słowo 462 jest w języku L , bo $4 \ominus (6 \ominus 2) = 0$. W następujących przypadkach określ, czy język L musi być regularny, oraz, czy musi być bezkontekstowy. Odpowiedź uzasadnij.

- (1) (X, \ominus, z) jest grupą skończoną
- (2) (X, \ominus, z) jest grupą abelową
- (3) X jest zbiorem skończonym
- (4) $X = \mathbb{Z}$, $x \ominus y = x - y$ (A jest dowolnym skończonym podzbiorem X i z jest dowolnym elementem X)

Teoria obliczeń i złożoność obliczeniowa

ZADANIE 14. Czy poniższe problemy są **NP**-zupełne (zakładając $\mathbf{P} \neq \mathbf{NP}$)? Odpowiedzi uzasadnij.

- (1) Dana jest rodzina \mathcal{F} składająca się z dwuelementowych podzbiorów uniwersum \mathcal{U} , oraz liczba naturalna $k > 0$. Stwierdzić, czy istnieje podrodzina $\mathcal{F}' \subseteq \mathcal{F}$ rozmiaru k taka, że zbiory z \mathcal{F}' pokrywają \mathcal{U} .
- (2) Dany jest n -elementowy multizbiór \mathcal{X} liczb naturalnych. Stwierdzić, czy istnieje podział \mathcal{X} na $\frac{n}{2}$ części o równych sumach.
- (3) Dany jest nieskierowany graf dwudzielny G oraz liczba naturalna k . Stwierdzić, czy w G istnieje zbiór k wierzchołków I taki, że żadne dwa wierzchołki w I nie są połączone krawędzią w G .
- (4) Dana jest liczba k oraz graf nieskierowany G , w którym wszystkie wierzchołki mają stopień co najmniej k . Stwierdzić, czy w G istnieje klika rozmiaru k .

Programowanie współbieżne i rozproszone, systemy komputerowe

ZADANIE 15. *Współbieżne struktury danych* mogą być czytane i modyfikowane przez wiele wątków bez potrzeby dodatkowej synchronizacji. Implementacja współbieżnej struktury danych udostępnia metody, które mogą być wywoływane współbieżnie przez wiele wątków: implementacja gwarantuje poprawność poprzez staranną synchronizację. Rozważ *współbieżny kopiec maksimum*, który przechowuje do N elementów typu T . Kopiec udostępnia dwie metody: `void insert(T item)`, która wstawia element; oraz `T extract()`, która usuwa i zwraca maksymalny element spośród wcześniej wstawionych elementów (załóż, że T implementuje operatory porównania $<$ i $>$). Obie metody blokują wątek wywołujący do momentu pomyślnego zakończenia. Napisz pseudokod, używając podstawowych typów danych (np. skalarów, tablic) i *semaforów* (użyj standardowej, słabo-sprawiedliwej semantyki). Skomentuj efektywność i semantykę twoich implementacji.

- (1) Zaimplementuj podstawowe warianty, `basicInsert` i `basicExtract`, które są poprawne, ale niekoniecznie wydajne.
- (2) Zaimplementuj wydajną (i poprawną) wersję `insert`, `concInsert`. Załóż, że `extract` nie jest wywoływana współbieżnie z żadnym wywołaniem `concInsert` i że jest zaimplementowana poprawnie.
- (3) Teraz załóż, że masz dane implementacje `concInsert` i `concExtract`. Każda z nich poprawnie obsługuje wiele współbieżnych wywołań. Jednakże, wywołanie przez wątek `concExtract`, podczas gdy jakikolwiek inny wątek wykonuje `concInsert`, powoduje uszkodzenie struktury danych (i vice versa). Używając wywołań `concInsert` i `concExtract`, zaimplementuj wydajne i poprawne `insert` i `extract`.

Bioinformatyka

ZADANIE 16. W genomie człowieka relatywnie rzadko występuje dinukleotyd **CpG** (cytozyna przed guaniną). Dzieje się tak dlatego, że C w kontekście **CpG** często ulega metylacji (zamienia się w 5-metylocytozynę), a 5-metylocytozyna łatwo ulega deaminacji do tyminy, co prowadzi do mutacji $C \rightarrow T$. W pobliżu początków genów (w obszarach promotorowych) metylacja zachodzi rzadziej, co sprzyja zachowaniu dinukleotydów **CpG** i powstawaniu tak zwanych „wysp **CpG**”. Genom człowieka można w związku z tym podzielić na:

- obszary bogate w **CpG** (wyspy **CpG**),
- obszary tła (ubogie w **CpG**).

Modelujemy ten podział za pomocą ukrytego modelu Markowa (HMM) z ośmioma stanami ukrytymi:

- A^+, C^+, G^+, T^+ — stany odpowiadające nukleotydom wewnątrz wyspy CpG,
- A^-, C^-, G^-, T^- — stany odpowiadające nukleotydom poza wyspą CpG.

Emisje są deterministyczne, tzn. np. stan G^+ emituje zawsze nukleotyd G , a stan C^- emituje zawsze nukleotyd C , itd.

Prawdopodobieństwa przejść w modelu są następujące:

$$P(C^+ \rightarrow G^+) = 0.4,$$

$$P(C^- \rightarrow G^-) = 0.05,$$

wszystkie inne przejścia wewnątrz tej samej grupy (np. $A^+ \rightarrow T^+, G^- \rightarrow C^-$, itd.) = 0.25, przejścia między regionami (np. $A^+ \rightarrow C^-, G^- \rightarrow T^+$) = 0.01.

Macierz przejść jest znormalizowana w każdym wierszu (sumuje się do 1 dla każdego stanu).

Prawdopodobieństwa początkowe:

$$P(\text{start w stanie } +) = P(\text{start w stanie } -) = 0.5.$$

- (1) Dla sekwencji $ACGC$ zaproponuj dwie różne ścieżki stanów: jedną zakładając, że cała sekwencja pochodzi z regionu CpG, a drugą, że pochodzi z tła, i policz ich łączne prawdopodobieństwa w modelu. Na podstawie obliczonych prawdopodobieństw wskaż, która hipoteza (CpG vs nie-CpG) jest bardziej prawdopodobna dla tej sekwencji.
- (2) Występowanie wysp CpG i sekwencji tła można byłoby modelować za pomocą dwóch stanów zamiast ośmiu. Czy według Ciebie zastosowanie ośmiu stanów przynosi jakąś korzyść? Uzasadnij odpowiedź.
- (3) Oszacuj najbardziej prawdopodobną ścieżkę stanów ukrytych dla sekwencji $ACGC$ przy pomocy algorytmu Viterbiego. Ścieżka nie musi w całości pochodzić z jednego typu regionu.